

Maandag 2 maart

'Verkondig de boodschap, blijf aandringen, of het nu uitkomt of niet' (2 Tim. 4:2)(NBV).

Je seizoenen kennen.

Ons leven bestaat uit seizoenen, en seizoenen hebben een begin en een eind. De sleutel tot duurzaamheid is dus diversiteit. Begrijp je dat niet, dan kun je je gevoel van bestemming kwijtraken: een seizoen is voorbij en je hebt niks om mee te nemen naar het volgende. Dat is de reden dat succesvolle boeren aan gewasrotatie doen. Ze zaaien tarwe in de ene akker en als het seizoen voorbij is, ploegen ze het veld om en laten het braak liggen. Intussen telen ze aardappels op een andere akker, waarna die akker door hetzelfde proces heengaat. In de lente veranderen ze de volgorde, zodat waar eerst tarwe groeide, nu aardappels geproduceerd worden, enzovoorts.

Toen Paulus tegen Timoteüs zei dat hij moest blijven aandringen of het nu uitkwam of niet, moedigde hij hem aan zijn geestelijke horizon te verbreden. In het geval van Timoteüs moest hij begrijpen dat er een tijd is om mensen te vermanen en een tijd om te bemoedigen. Timing is zo belangrijk. De psalmdichter vergeleek de mens die gelukkig is met een boom die 'op tijd vrucht draagt' (Ps. 1:3). Wil je slagen, dan moet je weten in welk seizoen je zit!

Je moet ook begrijpen dat God meer belang hecht aan de diepte van je wortels dan aan de hoogte van je takken. Hij is meer geïnteresseerd in kwaliteit dan in kwantiteit. Bij God is het 'kwaliteit voor alles'. Daarom neemt hij je moeiten en gebruikt ze om de soort grond (en geest) te cultiveren die nodig is om goede vruchten te produceren. En nog iets: van tijd tot tijd zal hij stormen toelaten om mensen en dingen weg te blazen die een hindernis vormen voor wat hij in je wil uitwerken.

Dinsdag 3 maart

'Hij moet geven wat hij zich kan veroorloven' (Deut. 16:17)(HetBoek).

De vreugde van het geven (1).

In de bijbel staan meer dan 2000 teksten over geld en geven. Ik noem er twee: a) 'Ieder moet geven naar de mate waarin de Heer, uw God, hem heeft gezegend.' b) 'Laat ieder zoveel geven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang, want God heeft lief wie blijmoedig geeft' (2 Kor. 9:7). Twee verhalen over de vreugde van geven die het overdenken waard zijn:

- 1) De 87 jarige Osala McCarty deed haar hele leven maar één ding: de was. Nu is ze er beroemd om. Jarenlang deed ze de was voor welgestelde families in Hattiesburg, Mississippi, en verdiende er 50 cent per keer mee. Ze gebruikte daarbij liever een wasbord dan een wasmachine! Elke week zette ze een klein bedrag op een spaarrekening. Toen ze met pensioen ging vroeg ze aan de bank hoeveel geld ze had. Dat bleek 250.000 dollar te zijn. Ze was geschokt. 'Ik had meer dan ik kon gebruiken,' verklaarde ze. Dus schonk deze verlegen, nooit getrouwde vrouw 150.000 aan de universiteit van Southern Mississippi om AfroAmerikaanse jonge mensen aan een studieplek te helpen. 'Je wordt meer gezegend als je geeft dan als je ontvangt,' zei ze tegen verslaggevers. 'Dat heb ik ondervonden.'
- 2) Don McCullough, president van *San Francisco Seminary*, zegt: 'Meer dan 100 jaar geleden stichtten Schotse presbyterianen kerken in Ghana. Hun diensten lijken nog steeds op een ouderwetse, Schots presbyteriaanse dienst. Maar sinds kort staat men ook open voor Afrikaanse uitingen in de diensten. Nu dansen de mensen tijdens de collecte. De muziek speelt en alle mensen komen vrolijk dansend naar voren om geld in de collecteschaal te doen. Volgens de zendeling die me dit vertelde, is de collecte het enige moment in de dienst waarop de mensen lachen. God zal ongetwijfeld mee lachen!'

Woensdag 4 maart

'Hij moet geven wat hij zich kan veroorloven' (Deut. 16:17)(HetBoek).

De vreugde van het geven (2).

De met een Oscar bekroonde film Schindler's List is het verhaal van de inspanningen van een man om het beste te maken van een hopeloze situatie. Als directeur van een munitiefabriek in Duitsland besluit Schindler zijn positie te gebruiken om mensenlevens te redden. Door ze in zijn fabriek te werk te stellen is Schindler in staat om tot de gaskamers veroordeelde Joden te redden. Maar het is duur om ze in dienst te houden. Beetje bij beetje verkoopt hij zijn persoonlijke bezittingen om de zaak draaiend te kunnen houden. Aan het eind van het verhaal worden de nazi's verslagen. Het volle gewicht van Schindler's inspanningen komt uiteindelijk aan het licht als de doden worden geteld en de levenden hun vrijheid tegemoet strompelen. In één scène knielt Schindler bij de rails van de spoorlijn die duizenden joden naar hun dood heeft vervoerd en hij doet een onthutsende ontdekking: hij had er nog meer kunnen redden. Overweldigd door spijt betreurt hij de paar spullen die hij nog in zijn bezit heeft. Had hij nou maar geweten wanneer de oorlog zou eindigen, dan had hij nog meer gedaan. Nu was het te laat. Oskar Schindler is een held. Men zegt dat hij tijdens de Tweede Wereldoorlog meer levens heeft gered dan wie dan ook. Maar het aparte is dat hij alleen maar kon denken aan wat hij niet had gedaan. Hij had meer willen doen.

Als het over geven gaat, kunnen we nog veel leren van deze man. Want ook vreugdevolle gevers zullen net zo goed terugkijken op hun leven en meer hadden willen doen. En dan zijn er nog de mensen die nooit iets hebben gegeven, of minder dan ze konden. Stel je hun gedachten eens voor als ze bij het laatste oordeel voor God staan om verantwoording af te leggen over het gebruik van hun financiën - en daar ook naar beloond worden!

Donderdag 5 maart

'Niet dat wij vanuit onszelf zo bekwaam zijn...' (2 Kor. 3:5)(NBV).

Regels of relatie.

Heb je wel eens iemand zien wandelen met een aangeliijnde hond die niet wil wat zijn baas wil? Die zit maar aan de riem te rukken, terwijl hij de hond overal vandaan trekt en roept: 'Ho! Kom terug!' Zo leven veel van ons ook. 'Aangeliijnd' aan de wet. Ons leven bestaat uit 'ho', 'kom terug' en 'niet doen'. Maar dan in termen van 'lees je bijbel, bid, ga naar de kerk, geef je tienden, getuig.' Natuurlijk, dit zijn dingen die we wel degelijk moeten doen, maar God heeft nooit bedoeld dat we ze aangeliijnd zouden doen. Wat een verschil als je een hond en een baasje ziet die een sterke band met elkaar hebben. De hond hoeft niet aan de riem als ze gaan wandelen. Zijn baas hoeft maar een woord te zeggen en de hond reageert. Nee, we vergelijken onszelf niet met honden, we vergelijken op prestaties gebaseerd christendom met op relaties gebaseerd christendom. En dat maakt heel veel verschil! Paulus schrijft: 'Niet dat wij vanuit onszelf zo bekwaam zijn dat we dit als ons eigen werk kunnen beschouwen; onze bekwaamheid danken we aan God. Hij heeft ons geschikt gemaakt om het nieuwe verbond te dienen: niet het verbond van een geschreven wet, maar dat van zijn Geest. Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend' (2 Kor. 3:5-6). Toen God jou verlost, legde hij zijn wetten in je hart en schreef ze neer in je verstand (zie Hebr. 10:16). Dat betekent dat hij een relatie met je wil van binnenuit. Je hebt geen extern stelsel van regels nodig om je 'aan het lijntje te houden', omdat jij je Gods Woord hebt eigen gemaakt en een verlangen hebt hem van harte te gehoorzamen en te plezieren.

Vrijdag 6 maart

'In de vierde nachtwake kwam Hij tot hen...' (Matt. 14:25)(NBG).

Wanneer Jezus komt!

De 'vierde nachtwake' duurt van 3 uur tot 6 uur in de ochtend. 's Nachts is de tijd waarop God soms zijn beste werk doet! Toen de Israëlieten tegenover de Rietzee stonden, lezen we dat 'de Heer gedurende de hele nacht de zee liet terugwijken' (Exod. 14:21). Tijdens de middelste nachtwake versloeg Gideon de Midianieten (Richt. 7:19-24). Jezus stond op uit de dood 'tegen het aanbreken van de dag' (Matt. 28:1-6). Volgens Matteüs 'kwam hij tegen het einde van de nacht [in de vierde nachtwake] naar hen toe, lopend over het meer. Toen de leerlingen hem op het meer zagen lopen... schreeuwden ze het uit van angst. Meteen sprak Jezus hen aan: "Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang" (14:25-27). Twee dingen vallen op: 1) Jezus wachtte tot de storm op zijn ergst was en zij alle hoop verloren hadden. Dat komt omdat GóD het tijdschema voor onze bevrijding bepaalt en hij nooit te laat is. 2) De leerlingen herkenden hem niet totdat hij zich aan hen bekend maakte. Vaak is je antwoord voorhanden, maar heb je het niet in de gaten tot God het je laat zien.

Bij een andere gelegenheid 'toen... het volk zich om hem verdrong... stapte hij [Jezus] in een van de boten die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen... hij gaf de menigte onderricht vanuit de boot' (Luc. 5:1-3). Op dat moment was het voor Petrus verleidelijk geweest om zich belangrijk te voelen: de Meester had toch maar even mooi zijn boot nodig! Maar nee, voor het uitvoeren van zijn plannen heeft God in wezen niets van ons nodig. Noch onze geloofsbrieven, noch onze middelen, noch ons talent. Bescheidenheid is op zijn plaats. En geen paniek! Toen Jezus die nacht naar de leerlingen toekwam 'liep hij op het meer'. God staat boven de situatie. Rustig maar. Hij zal er al het nodige aan doen om je te bereiken en te redden. Jouw probleem is slechts een platform waarop hij zijn kracht kan tonen om ten behoeve van jou in actie te komen!

Zaterdag 7 maart

'Door geestkracht overwint een mens zijn ziekte' (Spr. 18:14)(NBV).

God dienen met één wenkbrauw.

David Rabin was een professor in de geneeskunde aan de Vanderbilt Universiteit. Op zijn 46ste kreeg hij de ziekte van Lou Gehrig. Hij wist wat er zou gebeuren. Stijfheid in de benen, vervolgens krachteloosheid; verlamming van de lagere ledematen en daarna van de hogere. Uiteindelijk volgde zijn lichaam zijn commando's niet meer op. Met slechts de grootst mogelijke moeite kon hij woorden vormen En toen lukte ook dat niet langer. Hij kon geen patiënten meer behandelen en niet meer in het ziekenhuis werken. Hij zou een briljante academische carrière hebben gehad. Nu kon hij niet eens de bladzijden van een boek omslaan. Maar één ding gaf hij niet op: zijn geestkracht! Op een dag hoorde hij van een collega die aan dezelfde ziekte leed, dat er een computer bestond die te bedienen was met maar één knop. Die knop kon door iedereen worden gehanteerd bij wie, hoe fysiek beperkt ook, de functie van ten minste één spiergroep nog intact was. David Rabin had nog steeds voldoende kracht in één deel van zijn lichaam: zijn wenkbrauw! De vier jaren die volgden, gebruikte hij zijn wenkbrauw om met zijn familie te praten, moppen te vertellen, stukken te schrijven en manuscripten te redigeren. Hij bleef doorgaan met een medische adviespraktijk. Hij gaf les aan studenten geneeskunde. Hij publiceerde een uitgebreid leerboek over endocrinologie en kreeg een prestigieuze prijs voor zijn werk. En hij deed dit alles met het enige waarover hij controle had, één wenkbrauw.

De bijbel zegt dat een mens door geestkracht zijn ziekte overwint. David Rabin heeft bewezen dat dit waar is. Met een geest die van geen opgeven wist en met maar één wenkbrauw diende hij God en zegende de wereld om hem heen!

Zondag 8 maart

'Ondanks hun veelheid vormen al delen samen één lichaam' (1 Kor. 12:12)(NBV).

Waarom je de kerk nodig hebt.

Er is een schitterend verhaal over Jimmy Durante, een van de grote entertainers. Hem was gevraagd een show te doen voor veteranen uit de Tweede Wereldoorlog. Hij zei dat hij het heel druk had, maar dat hij, als zij genoeg namen met een korte monoloog en hij meteen verder kon naar zijn volgende afspraak, zeker zou komen. Daar stemde men mee in. Maar toen Jimmy op het toneel kwam, deed hij zijn korte monoloog - en bleef, en bleef nog wat langer. Al gauw was hij 15 minuten op het toneel, toen 20 en vervolgens 30. Uiteindelijk boog hij voor het laatst en ging weg. Achter het toneel hield iemand hem aan en zei: 'Ik dacht dat u na een paar minuten weg moest. Wat is er gebeurd?' Jimmy antwoordde: 'Als u naar de eerste rij kijkt, dan begrijpt u het.' Op de eerste rij zaten twee veteranen die in de oorlog allebei een arm waren kwijtgeraakt. De ene had zijn rechterarm verloren, de ander zijn linker. Ze konden samen klappen en dat is precies wat ze deden, luid en enthousiast. Dat is een beeld van wat er in de kerk gebeurt: 'Ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus.' Maar om van de voordelen te genieten moet je er wel naar toe en wanneer je er bent, moet je wel in contact komen met anderen, zodat je mensen kunt leren kennen en zij jou. Zodat jij hen kunt versterken en zij jou. De stoel warm houden en beleefdheidsfrases met elkaar uitwisselen, dat is het niet! De mensen in de stoel naast je zien misschien goed, daar waar jij een blinde vlek hebt. Jij hebt hun advies, correctie en troost nodig; en zij de jouwe. Wanneer dat gebeurt, werkt de kerk zoals zij hoort te werken.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2009. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*